

Спомин

9 листопада 2016 року для студентів групи ОМб-1-16-4.0д відбулася доповідь-презентація «Хай буде проклята коричнева чума!». Цю доповідь підготувала студентка першого курсу Вероніка Строганова. Вона дослідила родинні архіви, здійснила опитування родичів та реалізувала все у вигляді вражаючої оповіді про буремні роки Другої Світової війни. Перед студентами постала жива картина вогняного виру – з нього живими поверталися лише одиниці. Маршрут смерті пролягав по найдраматичнішим місцям Польщі та України. Збереглися спогади родичів про концтабори, окупований Київ, безнадію та радість... Переживши жахи війни, родина не зламалася: «Війна закінчилась настільки несподівано, як і почалась. Ми до останнього не вірили, що зможемо жити. Що знов знайдемо цілі, мрії. Я піду до школи, здобуду освіту, мама зможе працювати, брат піде до дитсадочка, а тато зможе малювати, втілювати свої мрії у картинах. Він знову буде працювати архітектором, знову люди будуть хотіти купляти в нього картини. Ми плакали. Ми плакали та кричали так сильно, поки не зірвали голос. Ми плакали так довго, плакали, та боялися, що усе це неправда. Нас трясло, ми в істериці сміялися, плакали, та знову змовкали. Дихали в повні груди, дихали надією. Вже через місяць, ми повернулися до нашого, майже не зруйнованого будинку. Розграбованого, але такого ріднесенького. Не одразу люди почали жити, не одразу ми повірили. Вже ніколи ми не станемо дітьми. Ніколи... Мій батько воював, воював і його брат. Моя родина, як здавалося мені, дитині, опинилася в епіцентрі війни» (зі спогадів прабабусі Вероніки Строганової).

Студенти були дуже зворушені. Дехто виявив бажання також підготувати подібні доповіді на основі родинних архівів. Вступне слово та підсумки зустрічі здійснив доцент кафедри образотворчого мистецтва І.В. Братусь.

